

KAUSON (2) *sb m*

N sg k(a)us(o)n (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

lek. Jedna z odmian choroby malarycznej [causon, aestus seu ardor – gorączka, febra ciężka Mącz 43d] (2) : Lekarstwo tej gorączki zbytne palącey: która iest rzeczona Causon. FalZioł V 5v, V 5v.

Synonim: »gorąca febra«.

AL